

турското робство, та книги се намирали рядко. Цанко взема отначало такива от един свой вуйчо, а после почнал да се рови в селското читалище. Кжсно вечер, кога се вржщал от работа, той запалвал вошеница и отивал в читалището да вжрне прочетената книга и да вземе нова. Като четел, нему много се харесвали хубавите стихотворения и още малжк се опитвал да пише такива, като молел майка си да ги нагласява за пение. Тя кога ги чувала,

Церовски като ученик

изсмивала се и почвала да пее не Цанковата, а някоя хубава народна песен.

Малкото момче слушало, виждало, че неговите песни не са тжй хубави и му ставало много мжчно. Но то се не отчайвало и продължавало да пише нови песни, Церовски писал и пял, когато отишел ученик в Тжрново и други градове, писал и когато станал учител. Сега той е на 52 години и е вече министжр на Бжлгария, но пак продължава да пише. Роден и отрасл в село, той и до сега продължава